

Beste minister van volksgezondheid Frank Vandenbroucke,

Naar aanleiding van het zwaar agressie-incident in het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel, waar twee zorgverleners door een patiënt werden neergestoken, richt ik mij via dit schrijven tot u en onze regering waarvan u deel uitmaakt. Ik schrijf deze brief in naam van vele zorgverleners en uit liefde voor de zorg.

Het incident van gisteren komt voor ons niet als een donderslag bij heldere hemel. Integendeel! Alle sensibiliseringscampagnes, deelnames aan cursussen over hoe om te leren gaan met agressie en administratieve agressiemeldingen ten spijt.

Namens een groeiende groep zorgverleners die dagelijks geconfronteerd worden met verbale, maar ook met fysieke agressie (met toenemende mate) op de werkvloer en in het bijzonder op de spoedeisende hulp en acute zorgafdelingen willen wij onze stem laten horen.

Onze stem, die al jaren onvoldoende aandacht krijgt in de media en politiek. Wij voelen ons noch gesteund, noch gehoord door u en de regering. Of moeten we ons weer tevreden stellen met een applausje om 20 uur iedere dag? Het moet stoppen om het zorgpersoneel stiefmoederlijk te behandelen en proberen te sussen met maatregelen die hun vruchten niet afwerpen.

Een mooi voorbeeld hiervan is de beperkte aandacht voor dit incident in het nieuws. Een kanttekening die onopgemerkt aan vele mensen voorbij is gegaan. Geen enkele andere sector zou dit pikken, maar de zorgsector zal het wel weer slikken. Is het zo dat jullie denken? En ons blijven uitlachen en in de kou laten staan?

In uw reactie benadrukt u dat veiligheid voor het zorgpersoneel geen bijkomstigheid is, maar een prioriteit. Hoe uit zich dat dan? Welke huidige strenge maatregelen bestaan er tegen zulke agressors? Vindt u het normaal dat wij dagelijks geagresseerd worden? Want dat wordt van ons blijkbaar verwacht, dat we dit gaan beschouwen als het nieuwe normaal.

In het artikel over dit incident lezen we een wansmakelijke opmerking, waarin gesuggereerd werd dat de agressie misschien uitgelokt werd door de lange wachttijden. Alsof deze vorm van machiavellistisch gedrag daarvan een logisch gevolg zou mogen zijn? Dat de wachttijden op de spoeddiensten toenemen is een gekend fenomeen. Dit komt door een combinatie van factoren, waardoor de werkdruk voor ons enorm is toegenomen. Naast een huisartsentekort, lange wachttijden bij specialisten, speelt ook de enorme mentaliteitswijziging in de huidige maatschappij een sterke rol in de toename van agressie. Patiënten hebben vaak geen vaste huisarts meer en komen vaker met niet-urgente klachten op spoed terecht. Ze willen sneller geholpen worden en verwachten dat ze na een uur met een diagnose, uitgebreide onderzoeken en een behandeling naar huis kunnen terugkeren. Als wachten te lang duurt door structurele problemen, waar wij bovendien geen invloed op hebben, dan mogen mensen blijkbaar agressief worden? Is dat het signaal dat jullie aan zorgverleners willen geven vanuit jullie ivoren toren?

Kortom vragen wij u met klem om met ons in interactie te gaan en samen te werken aan:

- **Zero-tolerance-beleid** tegen elke vorm van agressie met duidelijke sancties en bescherming voor het zorgpersoneel.
- **Meer beveiliging op spoeddiensten** met meer investering in moderne beveiligingstechnologie en extra beveiligingspersoneel.
- Meer **psychosociale ondersteuning** aan slachtoffers van agressie.
- **Nationale campagnes** die alle lagen en culturen binnen onze maatschappij bereiken. Ook voor mensen die onze landstalen niet machtig zijn.

- **Snelle juridische opvolging** voor een vlotte en strenge juridische afhandeling van agressie-incidenten tegen zorgpersoneel met aangepaste sancties. Werkstraffen in de zorgsector?

Wij blijven als team ons de rug toekeren naar elke vorm van agressie en hopen dat u samen met ons in gesprek wil gaan zodat u de daad bij het woord voegt en toont dat u écht begaan bent met de zorg. Zodat de leegloop van ervaren spoedpersoneel door een falend agressiebeleid en een gebrek aan erkenning eindelijk een halt wordt toegeroepen. De toekomst van de zorg is één van de grootste verantwoordelijkheden, die op dit moment grotendeels in uw handen ligt en waarvan het fundament op instorten staat. Show us some action!

Kaat Saerens (spoedverpleegkundige)

